

Τα εξωκλήσια του χωριού Βλάση

1. Το εξωκλήσι της Αγίας Παρασκευής στο Βλάση

Τα πρώτα στοιχεία για την εκκλησία ένας Αγίας Παρασκευής βρίσκονται στα αρχεία των Ενετών και συγκεκριμένα σε έγγραφο του αρχείου Grimani της περιόδου 1696-1700. Τότε που το χωριό βρισκόταν κάτω από την κατοχή των Ενετών. Σύμφωνα με το αρχείο αυτό υπήρχε μικρός

ναός ο οποίος είχε δικά του δέκα στρέμματα γης.

Η πρώτη εκκλησούλα που ήταν μικρή και πετρόκτιστη βρισκόταν στο χωράφι του Νικόλα του Ασημάκη και είχε κατασκευαστεί από την οικογένεια των Μαστοραίων. Οι Μαστοραίοι, ερχόμενοι για μόνιμη εγκατάσταση στο Βλάση από την περιοχή της Βαρυμπόμπης Τριφυλίας, αντιμετώπισαν αντιδράσεις από τους υπάρχοντες κατοίκους που είχαν έρθει από το Αρκουδόρεμμα Γορτυνίας. Έτσι έχτισαν τα σπίτια τους περιφερειακά του χωριού και ίδρυσαν την ενορία της Αγίας Παρασκευής. Μάλιστα δίπλα στη μικρή εκκλησία υπήρχε και νεκροταφείο. Το 1963 που κατασκευαζόταν ο αγωγός ύδρευσης βρέθηκαν ανθρώπινα οστά.

Ο μικρός ναός που αντιμετώπιζε στατικά προβλήματα γκρεμίστηκε και σε μικρή απόσταση κατασκευάστηκε ένας νέος ναός σε οικόπεδο που παραχώρησε ο Ελευθέριος Κοτσόβολος. Την πρωτοβουλία για την ανέγερση του νέου ναού πήρε ο Γεώργιος Λαμπρόπουλος ο οποίος ήταν και πρόεδρος του Συλλόγου των Βλασαίων της Αθήνας. Ήρθε σε επικοινωνία με τους ομογενείς της Αμερικής, της Αυστραλίας και της Γερμανίας καθώς και με τους Βλασαίους της διασποράς για να εξασφαλίσει την αναγκαία χρηματοδότηση. Μάλιστα, μπόρεσε να δραστηριοποιήσει σ' αυτή την κατεύθυνση το λαϊκό ιεροκήρυκα Δ. Παναγόπουλο που με δημοσιεύματα στο περιοδικό «Αγία Μαρίνα» συγκεντρώθηκαν, από ευσεβείς χριστιανούς, σημαντικά ποσά χρημάτων. Έτσι κατασκευάστηκε ο νέος ναός και την Κυριακή του Θωμά, το 1975, έγινε και το πρώτο ομαδικό προσκύνημα από Αθηναίους σε εκδρομή που διοργανώθηκε.

2. Το εξωκλήσι του Αϊ-Γιάννη στο Βλάση

Στην κορυφή ενός λόφου δεσπόζει το εξωκλήσι του Αϊ-Γιάννη. Η θέα από εκεί είναι ανεπανάληπτη. Μπορεί κανείς να αγναντέψει όλο το Μεσ-

σηνιακό κόλπο. Να θαυμάσει τον Ταύγετο και όλα τα χωριά του κάμπου. Να δει από απέναντι να ξεδιπλώνει το Βλάση στην πλαγιά του δικού του λόφου. Να ανάψει κερί στον Αϊ-Γιάννη και να του ζητήσει τη στήριξή του. Το γραφικό πετρόκτιστο εξωκλήσι το έχτισε το 1950 ο αείμνηστος γιατρός Αντώνης Μάστορας του Αθανασίου με τη γυναίκα του, δασκάλα, Μαρία Μαντάγαρη-Μάστορα και αναπαλαιώθηκε-ανακαινίστηκε από τους απογόνους του οι οποίοι ουδέποτε σταμάτησαν να το φροντίζουν. Αυτό το μικρό ξωκλήσι αναπαλαιώθηκε και έγινε αγνώριστο πρόσφατα. Έφυγαν οι σοφάδες, φάνηκε η πέτρα, έγιναν αρμοί, φτιάχτηκε η σκεπή με καινούργιο βροντάρι, κατασκευάστηκε καμπαναριό, πλακοστρώθηκε με πέτρα περιμετρικά ο εξωτερικός χώρος του ναού, έγιναν οι αναγκαίες παρεμβάσεις στο εσωτερικό του ναού, βελτιώθηκε ο δρόμος που

οδηγεί στο ξωκλήσι και πάρα πολλά άλλα που έκαναν το εξωκλήσι και τον προαύλιο χώρο αγνώριστο. Αξίζει να περπατήσει κανείς ως το εξωκλήσι του Αϊ-Γιάννη.

3. Το εξωκλήσι του Αϊ-Βλάση στο Βλάση

Ένα περίπου χιλιόμετρο βορειοανατολικά του χωριού Βλάση βρίσκεται το εξωκλήσι του Αϊ-Βλάση καθώς και το κοιμητήριο του χωριού. Το εξωκλήσι του Αϊ-Βλάση πέρασε από διάφορα στάδια. Πριν από το 1960 υπήρχαν στο ίδιο μέρος μια μικρή εκκλησούλα που δεν ήταν δυνατόν να καλύψει τις συνεχώς διευρυνόμενες ανάγκες του χωριού. Έτσι, το εκ-

κλησιαστικό συμβούλιο της εποχής εκείνης κατεδάφισε το ναό και κατασκεύασε νέο στην ίδια θέση. Στην ανατολική πλευρά του ναού για πολλά χρόνια λειτούργησε οστεοφυλάκιο το γνωστό σε όλους μας χωνευτήρι. Κάθε ψυχοπάρασκευο οι γυναίκες του χωριού ετοιμάζουν λειτουργίες και βράζουν σιτάρι για να φτιάξουν τα εσπερινά ή μπούλια όπως αλλιώς ονομάζονται. Αφού τα ετοιμάσουν και χτυπήσει η καμπάνα παίρνουν τα πράματά τους και ξεκινούν για τον Αϊ-Βλάση που βρίσκεται το κοιμητήριο. Βάζουν μέσα στο σακούλι το πρόσφορο κι ένα μαχαίρι και το κρεμάνε στον ώμο. Στο άλλο χέρι κρατάνε το σιτάρι μέσα σε ένα πιάτο. Μέσα στο σιτάρι ρίχνουνε ζάχαρη, σταφίδα, καρύδια, ρόδι και μαϊντανό. Όταν τελειώσει ο παπάς το διάβασμα σε όλα τα μνήματα, αρχίζουν να μοιράζουν τα κουμούτσια και τα μπούλια ο ένας στον άλλο. Η μέρα αυτή είναι ιερή, είναι η μέρα των ψυχών όσων έφυγαν απ' αυτόν τον κόσμο.

4. Το εξωκλήσι του Αϊ-Λια στο Βλάση

Στο δρόμο που οδηγεί στο κοιμητήριο του Αϊ-Βλάση στο Βλάση σε ένα λόφο με καταπληκτική θέα δεσπόζει το εξωκλήσι του Αϊ-Λια. Χτίστηκε από το Φώτη Αποστολόπουλο και τον Παναγιώτη Φουρτούνη. Σύμφωνα με στοιχεία που μας είχε παραχωρήσει ο αείμνηστος ιερέας Σπυρίδων Ασημάκης και χρησιμοποιήθηκαν για τη συγγραφή του βιβλίου «Οι ρίζες μας» του Τάσου Αποστολόπουλου το εξωκλήσι του Αϊ-Λια χτίστηκε περίπου το 1934. Όταν άνοιξαν τα θεμέλια του ναού βρήκαν ανθρώπινα

οστά. Σύμφωνα με πληροφορίες που είχε ακούσει από γεροντότερους, στο συγκεκριμένο λόφο, είχαν μεταφέρει και έθαψαν μερικούς αγωνιστές από τη μάχη του Μανιακίου και της συμπλοκής στο Κρουόρεμμα. Αξίζει να σημειωθεί ότι για μεγάλο χρονικό διάστημα όταν γινόντουσαν εκταφές νεκρών στο κοιμητήριο του Αϊ-Βλάση, μετέφεραν τα οστά σε οστεοφυλάκια στον Αϊ-Λια και αργότερα τα έριχναν στο «χωνευτήρι» του Αϊ-Βλάση. Σήμερα το εξωκλήσι δε λειτουργεί, είναι ερειπωμένο και ανήκει σε ιδιώτη κάτοικο του χωριού.